

lig fortolkning af C-176/03 konkluderet, at der ingen uoverensstemmelse er mellem denne og den just citerede højesteretsafgørelse. Hermed understreger Justitsministeriet endnu en gang, at man er villig til at bøje og fortolke dansk ret – endda den danske grundlov – til det ukendelige for at tilpasse sig EF-Domstolens beslutninger. Dansk Folkeparti begræder denne tendens.

Mens debatten om C-176/03 er foregået, fortsætter EU med at undergrave de demokratiske institutioner såvel i EU som i medlemslandene. Næppe var dommen afsagt, førend den næste sag blev anlagt. C-440/05, der forventes behandlet de kommende år, har en slående lighed med afgørelsen i C-176/03, idet der ligeledes her søges en udvidelse af kompetencen under søjle I. Det kan ikke understreges kraftigt nok, at det er uacceptabelt, at EU's institutioner ændrer kompetencedelingen mellem det mellemfolkelige og det overnationale inden for EU-traktaterne. Sådanne ændringer kan og skal alene foretages af medlemsstaterne.

Desværre er den praksis, som her behandles, mere hovedreglen end undtagelsen i EF-Domstolen. Dette er allerede behandlet i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Desværre ligger afgørelsen i miljødommen i klar overensstemmelse med den udvikling, der for tiden pågår i EU. På fransk initiativ er der fremkommet ønske om at anvende søjlespringsmuligheden i EU-traktaten, således at de kompetencer, der er indeholdt i denne mellemfolkelige traktat, særlig på retsområdet, kan overføres til søjle I, hvis love er overnationale, og hvor beslutningerne i de fleste tilfælde træffes med flertalsafgørelser. At an-

vende denne mulighed for søjlespring er helt i tråd med afgørelsen C-176/03, og forslaget understreger Dansk Folkepartis frygt for, at denne dom ville blive brugt til at øge centralismen i EU og føre til flertalsafgørelser, som vil muliggøre, at Danmark kan stemmes ned på centrale områder inden for retspolitikken. Dansk Folkeparti vender sig imod dette.

Derfor er det ikke godt nok, at regeringen alene vil fortolke C-176/03 indskrænkende, som justitsministeren har sikret Folketinget om. Det er ikke godt nok, fordi EU's institutioner er fuldkommen ligeglade med, hvordan den danske justitsminister fortolker EU's domme. Vejen mod øget centralisme i EU kræver derfor en langt mere markant modstand end den, som regeringen, suppleret af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF, er i stand til at mønstre. Der kræves en formuleret og konkretiseret modstand. Derfor ønsker Dansk Folkeparti, at Danmark meddeler, at de politiske konsekvenser af C-176/03 er uacceptable. Og Danmark bør meddele, at vi ikke vil acceptere en EF-Domstol, der træffer politiske afgørelser. EF-Domstolen skal forholde sig til juridiske stridigheder og ikke træffe politiske beslutninger.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Charlotte Antonsen (V) nfm. Erling Bonnesen (V) Jens Kirk (V) Birgitte Josefsen (V)

Ellen Trane Nørby (V) Morten Messerschmidt (DF) Martin Henriksen (DF) Helle Sjelle (KF)

Jakob Axel Nielsen (KF) Svend Auken (S) Rasmus Prehn (S) Niels Sindal (S)

Jens Peter Verner (S) Elisabeth Arnold (RV) fmd. Lone Dybkjær (RV)

Anne Grete Holmsgaard (SF) Rune Lund (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.